

mitto tuhhat meest wangi woetud, ja hull
furi tükkisid ja muid sõariisto, mona ja
warra on meie wäele sagiks sanud. Waen-
lase julgus lõppes wimaks koggoni otsa, ja
hirm oli nenda kängeste temma peäle lan-
genud, et ta meie wäe eest, kui lambakarri
põggenemas oli ja omna keigehklemad linn-
nad ja keigetuggewamad kindlused ilma-
wastopannematta meie kätte andis. Meie
wäggi, mis mollemilt poolt waenlase was-
to käis, tungis nenda Turgirigi süddame-
sisse, ja aias wimaks nende pealinna, Kon-
stantinopoli liggi, kus nende wallitseja as-
set peab; monni wäe liik läks sest linnastki
mõda emale, ja woitis weel monne tug-
gewa merredärtse linna ärra. Teine meie
wäggi, mis Asia Ma poolt Turgi rigi sis-
se tikkus, woitles nendasammoti õige imme-
wahwusega, ja aias keik ümber, mis ette
juhtus, sõawäed, tuggewad linnad ja kant-
sid; ei middagi joudnud wennema südda-
mikud mehhed keelda eddasi ruttamast, ei
määratumad kõrged ja järskud mäedki, kust

piddi üllemindama, ja kus waenlased sal-
laja warritsesid; lin linna, Ma Ma jär-
rele allandas ennast meie Keisri ja temma
wäe ette, nenda et teine wäggi Europa
poolt, teine Asia poolt üle mustamerre
teine teisele meie sõalaewade abbiga, kät
pakkusid. Waenlase südda oli mani lan-
genud, ja Turgi Keiser, kes nüüd kül tun-
dis, et ta ei sanud Jummalaga egga Tem-
ma salwitud mehhe, meie sure Keisri was-
to, pallus wimaks armo. Meie armolin-
ne Keisri Herra wõttis siis ka temma pal-
wet kuulda, ja teisel Mihkli ku päwal on
waenlasega üht nisuggust rahhoseädust teh-
tud, mis Wennerigi au ikka suremaks tõs-
tab ja waenlase jultund uhkust allandab, ning
meie rigile peälegi monda suurt kasso sadab!

Ka meie armsa Ma poegi on waenlase
wasto käimas olnud; mitto pealikut, ülle-
maid ja wähhemaid meie Ma moisnikutte
soust, ning ka monni hea sadda meie ma-
mehhi, sõddisid wapraste teiste hulgas, Ma
ja merre peäl, Turgi wasto. Sedda gnam